

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Petra Kobylky a soudců Petra Polácha a Tomáše Foltase, v právní věci navrhovatele: **Přípravný výbor pro konání místního referenda v obci a k.ú. Niva**, zast. zmocněncem P. B., bytem XXXX, proti odpůrci: **Obec Niva**, Niva 61, 798 61 Dražany, o návrhu na vyhlášení místního referenda,

t a k t o :

- I. Krajský soud v Brně vyhlašuje místní referendum v obci a k.ú. Niva o otázce: „*Souhlasíte s výstavbou větrných elektráren v katastrálním území obce Niva?*“ **na den 21.3.2009.**
- II. Návrh, aby soud vydal usnesení o vyhlášení místního referenda, jehož součástí budou výroky : „důvodem vyhlášení místního referenda je oprávněný zájem občanů obce vyjádřený podaným návrhem přípravného výboru na konání místního referenda ze dne 8.10.2008 a splnění všech podmínek, které právní řád ČR s vyhlášením referenda spojuje“ a „náklady na konání referenda, odhadovaný rozsah 50000,-Kč, podle § 51 zák.č. 22/2004 Sb., o místním referendu, v platném znění, hradí obec Niva z vlastního rozpočtu“, se odmítá.
- III. Na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.
- IV. Navrhovateli prostřednictvím zmocněnce P. B., bytem XXXX, se vrací z účtu Krajského soudu v Brně soudní poplatek 1000,-Kč zaplacený kolkem.

O d ů v o d n ě n í:

Návrhem doručeným podatelně Krajského soudu v Brně dne 31. 12. 2008, resp.pracovišti Masarykova 31 dne 2.1.2009 (o čemž svědčí i číslo spisové značky 30Ca 3/2009 přidělené tomuto návrhu) se navrhovatel domáhal vyhlášení místního referenda v obci a k.ú. Niva o otázce: „*Souhlasíte s výstavbou větrných elektráren v katastrálním území obce Niva?*“.

Návrh odůvodnil zejména tím, že zastupitelstvo obce Niva usilující o výstavbu větrných elektráren nedalo průchod ústavním právům občanů podílet se přímo na správě věcí veřejných. Dodal, že dne 27. 9. 2008 vytvořili občané obce Niva (P. B., T. B. a P. D.) přípravný výbor pro konání místního referenda, který se usnesl, že osobou zmocněnou (zmocněncem) za něj jednat je pan P. B.. Přípravný výbor oslovil občany obce Niva s tím, aby vyjádřili souhlas s vypsáním místního referenda. Návrh byl podán dne 14. 10. 2008 v sídle obecního úřadu v Nivě do rukou starosty obce pana J. A., který jeho převzetí potvrdil a následně dne 19. 12. 2008 předložil k projednání

pokračování

30 Ca 3/2009

místnímu zastupitelstvu. Zastupitelstvo usnesením rozhodlo, že místní referendum o navržené otázce nevyhlásí; odvolalo se na § 7 písm. d) a e) zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o místním referendu“). Navrhovatel dále uvedl, že označené usnesení porušuje čl. 21 a čl. 35 Listiny základních práv a svobod, a to právo podílet se na správě věcí veřejných, resp. právo na příznivé životní prostředí. Doplnil, že odkaz na ust. § 7 písm. d) a e) zákona o místním referendu je účelový, neodpovídá rozhodným skutečnostem a je protiprávní. Obec Niva totiž pomíjí skutečnost, že navrhovaná otázka ji nemůže ovlivnit v rozhodování ve správním řízení, a to z důvodu, že není ve správním řízení příslušná rozhodovat. Výluka zakotvená v § 7 písm. e) zákona o místním referendu dopadá jen na případy, kdy zákon zakládá obci pravomoc rozhodovat o věci patřící do samostatné působnosti obce ve zvláštním řízení, tj. v řízení formálně upraveném v procesním předpise, např. správním řádu. Konání místního referenda nemůže bránit okolnost, že věc je nebo se stane předmětem jakéhokoliv řízení. Obec Niva podle navrhovatele pomíjí i to, že cílem referenda je kvalifikovaně zjistit vůli občanů a podílet se na rozhodování věcí veřejných formou přímé demokracie, resp. to, že otázka, na kterou má referendum dát odpověď, je položena natolik obecně, aby se nedotýkala jen současných aktivit podnikaných stávajícími subjekty, ale dávala odpověď na umístění a provoz větrných elektráren bez ohledu na subjekty, které by se měly na jejich výstavbě podílet. Navrhovatel je proto toho názoru, že projev vůle občanů v místním referendu není v rozporu s právními předpisy, neboť je vyjadřován v mezích ústavních práv občanů zákonem upraveným postupem; navrhovatel odkázal na zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů a Ústavu ČR. Dodal, že povinnost obce starat se o životní prostředí by měla být její prioritou. Na základě shora uvedených skutečností navrhovatel navrhl soudu, aby podle § 7 a § 91a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), v návaznosti na § 57 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. b) zákona o místním referendu, vydal usnesení o vyhlášení místního referenda.

V doplnění návrhu ze dne 12.1.2009 navrhovatel na výzvu soudu upřesnil a rozšířil petit návrhu o otázku a čas konání referenda uvedených ve výroku I. usnesení a o části citované ve výroku II. usnesení.

Obec Niva (odpůrce) zaslala k návrhu na základě výzvy krajského soudu písemné vyjádření, ve kterém zejména uvedla, že obec má 340 obyvatel, z nichž je 275 voličů. Přípravný výbor předložil žádost, kterou podepsalo 103 voličů. Celý projekt přípravy smlouvy o výstavbě větrných elektráren na území katastru obce Niva probíhal již od roku 2006. Výsledkem jednání bylo uzavření smlouvy o spolupráci se společností ELDACO koncem roku 2007. Do projektu vstupovala obec Niva s vědomím, že podmínky uvedené v ust. § 35 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“), budou zcela naplněny. Samotná obec Niva se chtěla stát provozovatelem jednoho větrníku, což je uvedeno i ve zmiňované smlouvě. Dle názoru odpůrce položená otázka v návrhu ze dne 9.10.2008 naplňuje podmínky nepřipustnosti konání místního referenda uvedené v ust. § 7 písm. d) a e) zákona o místním referendu, neboť je v rozporu se závazkem obce vyplývajícím ze smlouvy o spolupráci, od které nelze odstoupit, a dále navrhovaná otázka se dotýká zvláštního řízení v samostatné působnosti obce týkající se schvalování programu obce a změny v katastrálním území uvnitř obce. Odpůrce závěrem odkázal na právní rozbor problematiky zpracovaný dne 10.6.2008 advokátem M. F. A navrhl zamítnout návrh na vyhlášení místního referenda.

Navrhovatel v replice ze dne 26.1.2009, doručené soudu dne 30.1.2009, na vyjádření odpůrce uvedl, že obec uzavírá smlouvu o spolupráci, ačkoli podle zákona o obcích musí obec takovouto smlouvu řádně pojmenovat a uzavřít podle ust. § 54 zákona o obcích nebo ji neuzavírat vůbec. Pokud obec tvrdí, že smlouvu nelze vypovědět porušuje to povinnost obce postupovat podle ust. § 39 zákona o obcích. Smlouva neobsahuje sankce a je nekonkrétní ohledně předmětu smlouvy. Navrhovatel má zato, že obci škoda ze smlouvy nevznikne, protože smlouva je neplatná a protiprávní, naopak vyhlášením referenda se vzniku škody obci zabraňuje.

Předložený správní spis obsahuje zejména následující listiny:

- 1) Návrh označeného Přípravného výboru na konání místního referenda ze dne 8.10. 2008 o otázce: „*Souhlasíte s výstavbou větrných elektráren v katastrálním území obce Niva?*“, ke kterému je přiloženo 7 podpisových archů se 103 podpisy občanů obce Niva.
- 2) Potvrzení ze dne 14. 10. 2008, kterým starosta obce Niva potvrzuje navrhovateli (přípravnému výboru) to, že dne 9.10. 2008 převzal předmětný návrh na konání místního referenda, jakož i to, že jej předloží na nejbližším zasedání zastupitelstva, které se bude konat dne 19.12. 2008.
- 3) Zápis č. 5/2008 ze zasedání zastupitelstva obce Niva konaného dne 19.12. 2008, ve kterém je pod bodem č. 2 v jeho závěru uvedeno, že „Zastupitelstvo obce podle § 13 odst. 1 zákona o místním referendu z přítomných 5 členů zastupitelstva obce jednomyslně rozhodlo, že místní referendum nevyhlašuje, neboť o navržené otázce nelze místní referendum konat z důvodu uvedeného v § 7 písm. d),e) zákona o místním referendu“.
- 4) Usnesení č. 5/2008 ze zasedání zastupitelstva obce Niva konaného dne 19. 12. 2008, ve kterém se mj. pod bodem 2. výslovně uvádí, že „*Zastupitelstvo obce schvaluje nevyhlášení místního referenda.*“
- 5) Oznámení navrhovatele obci Niva ze dne 29. 12. 2008, ve kterém sdělil, že trvá na vyhlášení místního referenda.

Navrhovatel současně s návrhem předložil zápis z jednání přípravného výboru ze dne 27.9.2008, ze kterého vyplývá, že byl ustaven přípravný výbor pro konání místního referenda v obci Niva.

Ze shora označených listin pro krajský soud jednoznačně vyplynulo, že dne 27. 9. 2008 byl ustanoven Přípravný výbor pro konání místního referenda v obci Niva, který starostovi obce Niva předložil návrh na konání místního referenda o otázce: „*Souhlasíte s výstavbou větrných elektráren v katastrálním území obce Niva?*“. Starosta převzetí návrhu potvrdil navrhovateli v Potvrzení ze dne 14. 10. 2008, přičemž mu současně sdělil, že zastupitelstvo se bude konat dne 19. 12. 2008. Z předložených listin dále vyplývá, že starosta obce Niva tento návrh dne 19. 12. 2008 místnímu zastupitelstvu předložil, avšak zastupitelé na veřejném zasedání rozhodli místní referendum o předmětné otázce nevyhlásit.

Navrhovatel se návrhem ze dne 30. 12. 2008 domáhá toho, aby podle § 91a odst. 1 písm. b) s. ř. s. vyhlásil místní referendum o předmětné otázce Krajský soud v Brně.

Předtím než se soud může zabývat (meritorně) takovým návrhem, je povinen zkoumat, mj. i to, zda byl návrh podán včas.

Z ustanovení § 57 odst. 1 písm. b) zákona o místním referendu vyplývá, že právo domáhat se ochrany u soudu podle zvláštního právního předpisu (§ 91a s. ř. s.) má přípravný výbor tehdy, jestliže zastupitelstvo obce nerozhodlo o jeho návrhu podle § 13 odst. 1 písm. a) zákona o místním referendu nebo rozhodlo podle § 13 odst. 1 písm. b) téhož zákona o tom, že místní referendum nevyhlásí.

Z ustanovení § 57 odst. 2 písm. b) zákona o místním referendu přitom vyplývá, že návrh k soudu je třeba podat nejpozději do 20 dnů od jednání zastupitelstva obce, kde měl být návrh přípravného výboru projednán, nebo od jednání zastupitelstva obce, na kterém toto zastupitelstvo rozhodlo, že místní referendum nevyhlásí.

Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán předčasně nebo opožděně, přičemž podle § 93 odst. 3 s. ř. s. nelze zmeškání lhůty k podání návrhu prominout.

Z výše uvedeného tak rezultuje, že právo domáhat se ochrany u soudu má přípravný výbor i tehdy, jestliže zastupitelstvo rozhodlo o tom, že místní referendum nevyhlásí. Tento návrh je však třeba podat nejpozději do 20 dnů od jednání zastupitelstva obce, na kterém toto zastupitelstvo rozhodlo, že místní referendum nevyhlásí; pokud by došlo ke zmeškání označené lhůty, je třeba návrh jako opožděný odmítnout. K povinnosti podat předmětný návrh do 20 dnů od jednání zastupitelstva viz i odbornou literaturu, např. Vedral, J.: Komentář k zákonu o místním referendu, Náležitosti návrhu na konání místního referenda a vyhlášení místního referenda, Aspi, Praha 2004, komentář k § 57. Lze tak shrnout, že přípravný výbor (navrhovatel) musí návrh na soudní ochranu proti rozhodnutí o nevyhlášení místního referenda (§ 57 odst. 1 písm. b) zákona o místním referendu) podat do 20 dnů ode od jednání zastupitelstva obce, na kterém toto zastupitelstvo rozhodlo, že místní referendum nevyhlásí.

Ze správního spisu (listin předložených obcí Niva, resp. navrhovatelem, viz výše) vyplývá, že zastupitelstvo obce Niva o návrhu přípravného výboru na konání místního referenda hlasovalo na svém zasedání dne 19.12. 2008, dvacetidenní lhůta pro podání návrhu proto byla splněna, neboť návrh byl navrhovatelem podán k poštovní přepravě, jak vyplývá z příložené obálky, dne 30.12.2008 a soudu došel dne 31.12.2008, resp. na pracoviště správního soudnictví Masarykova 31 dne 2.1.2009 a byl tedy podán včas.

Rozhodující otázkou v dané věci je, zda lze konat místním referendem o otázce: „Souhlasíte s výstavbou větrných elektráren v katastrálním území obce Niva?“ Zdejší soud dospěl po posouzení věci k závěru, že takové místní referendum lze podle zákona o místním referendu konat, a to z následujících důvodů.

Předně navržená otázka v referendu je dostatečně určitá s přihlédnutím ke všem skutkovým okolnostem, především čl.I. bodu 1) zmiňované smlouvy o spolupráci ze dne 30.1.2008, ze kterého vyplývá že investor (společnost ELDACO a.s.) hodlá připravit a případně realizovat v severní a západní okrajové části katastru obce Niva větrné elektrárny v maximálním počtu sedmi větrných elektráren typu VESTAS V 100 nebo VESTAS V 90, a též tomu, že příprava smluv o výstavbě větrných elektráren probíhá od roku 2006, jak uvedl odpůrce ve vyjádření k žalobě, proto bude účastníkům referenda dostatečně známé o jaký typ větrných elektráren se jedná. Nehledě k tomu, že soudu je známo, že v České republice proběhlo několik místních referend, kde byla položena stejná otázka, např. v obci Mackovice

na Znojemsku dne 3.7.2005 (www.infoniva.cz), v obci Stříbro dne 9.1.2009 (www.infocentrum.strebro.cz). Rovněž Krajský soud v Hradci Králové v usnesení ze dne 24.11.2008, č.j. 30 Ca 173/2008-64, rozhodl o vyhlášení místního referenda v městysu Havlíčkova Borová o otázce „Souhlasíte s umístěním větrných elektráren v katastrálním území Havlíčkova Borová?“

Dále otázka navržená v referendu není v rozporu s ust. § 7 písm. d),e) zákona o místním referendu. K tomu soud předesílá, že aplikace shora uvedených ust. zákona o místním referendu není v zápisu č. 5/2008 ze zasedání zastupitelstva obce Niva nijak konkrétněji zdůvodněna. Konkrétní důvody uvádí odpůrce až ve vyjádření k projednávanému návrhu.

Za zásadní v dané věci soud považuje, že zákon o místním referendu provádí v zákonné rovině ústavní právo zakotvené v čl. 21 odst.1 Listiny základních práv a svobod, podle kterého občané mají právo podílet se na správě veřejných věcí přímo nebo svobodnou volbou svých zástupců. Tento článek zakotvuje jedno ze základních politických práv občanů v demokratické společnosti, tj. podílet se přímo na správě veřejných věcí, přičemž v dané věci jde o správu veřejných záležitostí obce. Z tohoto pohledu by měl být vykládán i zákon o místním referendu, především jeho ust. § 7 taxativně vymezující podmínky, kdy místním referendem nelze konat. Toto ustanovení by mělo být vykládáno restriktivním způsobem a naplnění v něm uvedených podmínek by mělo být řádně doloženo, což se v dané věci nestalo. Ze zápisu č.5/2008 ze zasedání zastupitelstva obce Niva není naplnění podmínek, na které je odkazováno, tj. § 7 písm. d),e), nijak konkrétně doloženo. V usnesení č. 5/2008 je stroze konstatováno, že zastupitelstvo obce schvaluje nevyhlášení místního referenda. Výstavbu větrných elektráren v katastrálním území obce Niva soud považuje za závažnou věc, která patří do samostatné působnosti obce (§ 6 zákona o místním referendu), a která se může dotknout zásadním způsobem života občanů obce. Všeobecně známou skutečností je hlučnost větrných elektráren, dále výstavbou může dojít k zásahu do krajinného rázu, narušení životního prostředí, pohody bydlení, ochrany a rozvoje zdraví obyvatel obce apod. (§ 35 odst.2 věta druhá a třetí zákona o obcích), z čehož je zřejmé, že jde o věc týkající se samostatné působnosti obce. Kromě toho na danou věc je aplikovatelné ust. § 8 zákona o obcích, podle kterého pokud zvláštní zákon upravuje působnost obcí a nestanoví, že jde o přenesenou působnost obce, platí, že jde vždy o samostatnou působnost. Žádný zvláštní zákon nestanoví, že materie, které se dotýká navržená otázka se týká přenesené působnosti obce.

Mimo to z předložené smlouvy o spolupráci uzavřené mezi obcí Niva a společností ELDACO a.s., Olomoucká 7/9, Brno dne 30.1.2008 z čl. V. bodu 1) vyplývá, že projekt větrných elektráren je koncipován tak, aby vlastníkem a provozovatelem jedné větrné elektrárny byla obec, a to i pro případ, že se obci nepodaří dotaci na stavbu větrné elektrárny získat. Podle bodu 2) čl. V. citované smlouvy obec bude vlastníkem a provozovatelem větrné elektrárny při minimálním počtu dvou větrných elektráren. Podle bodu 3) čl. V. citované smlouvy se obec zavazuje uzavřít s investorem mandátní smlouvu, ve které investor jako mandatář provede pro obec jako mandanta kvalifikovaný výběr banky, která poskytne úvěr na stavbu větrné elektrárny ve vlastnictví obce.

Z uvedených bodů smlouvy o spolupráci je zřejmé, že jde také o otázku samostatné působnosti obce (§ 35 odst.1, 2 a §§ 84 a 85 písm.a), j), k) zákona o obcích), neboť zastupitelstvu obce je vyhrazeno rozhodování týkající se nabytí a převodu nemovitých věcí, uzavření smlouvy o přijetí úvěru, zastavení nemovitých věcí.

Odpůrce ve vyjádření namítl, že navržená otázka v příp. referendu je v rozporu s ust. § 7 písm. d) zákona o místním referendu, neboť je v rozporu se závazkem obce vyplývajícím z platné smlouvy o spolupráci ze dne 30.1.2008, od které nelze odstoupit.

Podle ust. § 7 písm.d) zákona o místním referendu nelze místní referendum konat, jestliže by otázka položená v místním referendu byla v rozporu s právními předpisy nebo jestliže by rozhodnutí v místním referendu mohlo být v rozporu s právními předpisy.

Odpůrce ve vyjádření k návrhu konkrétně neuvádí s jakými konkrétními ustanoveními jakých konkrétních právních předpisů je navržená otázka v rozporu. Soud zastává názor, že ust. § 7 písm. d) nedopadá na danou věc, neboť nelze žádným smluvním ujednáním mezi obcí a třetí osobou předem vyloučit občany z přímého podílu na správě veřejných věcí obce a zkrátit je tak na jejich základním politickém právu zakotveném v čl. 21 odst.1 Listiny základních práv a svobod a realizovaném právě prostřednictvím místního referenda. Samotná položená otázka není v rozporu s žádným právním předpisem, podobně příp. rozhodnutí v místním referendu by nemohlo být v rozporu s právními předpisy.

Odpůrce dále ve vyjádření k návrhu uvádí, že je naplněna podmínka nepřipustnosti referenda podle ust. § 7 písm.e) zákona o místním referendu, neboť navržená otázka „se dotýká zvláštního řízení v samostatné působnosti obce týkající se schvalování programu obce a změny v katastrálním území uvnitř obce“.

Podle ust. § 7 písm.e) zákona o místním referendu nelze místní referendum konat v případech, kdy se o položené otázce rozhoduje ve zvláštním řízení. Citované ust. odkazuje na poznámku č.11) pod čarou, která uvádí např. zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů. K tomu je nutno říci, že odpůrce konkrétně ve vyjádření nepojmenoval typ zvláštního řízení, patrně měl na mysli schvalování územního plánu obce, popř. územní, stavební a kolaudační řízení spojené s výstavbou větrných elektráren. Zde je třeba rozlišit rovinu právní, která je rozhodující ve jmenovaných typech zvláštních řízení, tj. je v nich především zkoumán soulad se všemi právními předpisy, zejména práva správního a stavebního. V místním referendu je však vyjadřována vůle občanů, tj. jakou mají představu o konkrétní otázce týkající se veřejných věcí obce, rozhodující je zde politická rovina.

Z toho je patrné, že není dán důvod uvedený v ust. § 7 písm. e) zákona o místním referendu, neboť opačný závěr by znamenal nemožnost vyhlásit referendum o jakémkoliv stavbě s odkazem, že u ní bude vedeno zvláštní řízení, tj. územní a stavební řízení. Nehledě k tomu, že obec v dané věci by v závislosti na počtu větrných elektráren sama byla v pozici investora a stavebníka s ohledem na znění čl. V. bodu 1) – 3) smlouvy o spolupráci.

Rozhodnutí v místním referendu je pro zastupitelstvo obce závazné (§ 49 zákona o místním referendu) a zastupitelstvo musí výsledek referenda zohlednit ve své následné činnosti.

Vzhledem ke shora uvedeným skutkovým zjištěním a právním úvahám soud vyhověl návrhu a rozhodl o vyhlášení místního referenda (§ 91a odst.1 písm.b) s.ř.s.). Nutno dodat, že splnění podmínek ust. §§ 8 až 12 zákona o místním referendu považuje soud za nesporně prokázané, když ani žádný z účastníků řízení tuto okolnost nezpochybňoval. Splnění těchto podmínek vyplývá jednoznačně z podkladů předložených navrhovatelem i ze správního spisu, když např. návrh přípravného výboru na konání místního referenda podepsalo 103 osob, což je více než 30% oprávněných osob v obci do 3000 obyvatel (§ 8 odst. 2 zákona o místním referendu).

Podle ust. § 91a odst.1 písm.b) s.ř.s. návrhem se u soudu lze za podmínek stanovených zvláštním zákonem domáhat vyhlášení místního referenda.

Podle ust. § 57 odst.1 písm.b) zákona o místním referendu právo domáhat se ochrany u soudu podle zvláštního právního předpisu má přípravný výbor, jestliže zastupitelstvo obce rozhodlo o tom, že místní referendum nevyhlásí podle ust. § 13 odst.1 písm.b).

Podle ust. § 57 odst.3 zákona o místním referendu rozhodnutí soudu o návrhu podle odstavce 1 písm.b) nahrazuje rozhodnutí zastupitelstva obce.

Podle ust. § 13 odst.1 písm. a) zákona o místním referendu zastupitelstvo obce na svém nejbližším zasedání usnesením rozhodne o vyhlášení místního referenda, jestliže lze o navržené otázce místní referendum konat, a zároveň stanoví den jeho konání (§ 15).

Vzhledem ke shora citovaným ustanovením právních předpisů, zejména ust. § 13 odst.1 písm. a) zákona o místním referendu soud může toliko rozhodnout o vyhlášení místního referenda a zároveň stanovit den jeho konání. Protože soud vyhověl návrhu o vyhlášení místního referenda, stanovil současně den jeho konání, který byl rovněž uveden v doplnění návrhu a tento navržený termín (21.3.2009) současně splňoval podmínku stanovenou v ust. § 15 zákona o místním referendu, podle kterého místní referendum se koná nejpozději do 90 dnů po dni jeho vyhlášení, není-li v návrhu přípravného výboru uvedena doba pozdější.

Soud však nemá pravomoc rozhodovat o dalších otázkách, jak to požadoval navrhovatel v doplnění návrhu, neboť jeho rozhodnutí nahrazuje rozhodnutí zastupitelstva obce, které může rozhodnout jen v rozsahu vymezeném citovaným ust. § 13 odst.1 písm.a) zákona o místním referendu.

S ohledem na výše uvedené Krajský soud v Brně část návrhu konkretizovanou ve výroku II. usnesení v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl pro nesplnění jiné podmínky řízení, přičemž tento nedostatek je neodstranitelný.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož na náhradu nákladů řízení ve věcech volebních a věcech místního referenda nemá žádný z účastníků právo.

Podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. l) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, se od poplatků se osvobozují řízení ve věcech volebních. Vzhledem k tomu, že ochrana ve věcech místního referenda (§ 91a s. ř. s.) spadá do dílu čtvrtého s. ř. s. (soudnictví ve věcech volebních a ve věcech místního referenda), nebyl navrhovatel povinen zaplatit soudní poplatek. Podle ustanovení § 10 odst. 1 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, soud vrátí poplatek z účtu soudu, jestliže jej zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen. Soud proto rozhodl o vrácení soudního poplatku navrhovateli.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou přípustné opravné prostředky (§ 104 odst. 1 s.ř.s.).

V Brně dne 2.2.2009

Petr Kobyłka
předseda senátu

30 Ca 3/2009

